

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2011 / 11 / .../ 28 september 2011

Inzake ..., wonende te ...,
 bijgestaan door ..., advocaat en ..., COC,

 verzoekende partij,

tegen inrichtende macht vzw ...met maatschappelijke zetel te ...,
 vertegenwoordigd ..., algemeen directeur en afgevaardigd bestuurder,
 bijgestaan door ..., advocaat,

 verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 30 juli 2011 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de Inrichtende macht...van 14 juli 2011 waarbij hem de tuchtsanctie van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is vast benoemd als godsdienstleerkracht.

Op 8 januari 2009 doet zich een incident voor tussen verzoeker en zijn directie.

Met een aangetekend schrijven van 14 januari 2009 wordt na verhoor op 13 januari 2009 aan verzoekende partij meegedeeld dat hij preventief wordt geschorst tot 31 december 2009, schorsing die daarna herhaaldelijk wordt verlengd, tot 30 juni 2011.

De inrichtende macht beslist op 17 februari 2009 een tuchtprocedure te starten voor de feiten van 8 januari 2009. De procedure wordt geschorst voor de duur van de ondertussen ingezette strafprocedure.

Een klacht bij het parket wordt op 21 september 2009 geseponeerd en na een klacht met burgerlijke partijstelling wordt verzoeker door de raadkamer buiten vervolging gesteld.

Met een aangetekend schrijven van 29 april 2011 wordt aan de verzoekende partij de gewijzigde samenstelling van de tuchtraad meegedeeld en wordt hij opgeroepen voor het verhoor op 10 mei 2011. Er volgt een bijkomend verhoor op 14 juni 2011 en op 5 juli 2011. De tenlastelegging luidt:

“het voorval in de opera waarbij U al dan niet opzettelijk tegen een directielid ...bent aangelopen alsook de (tegenstrijdige) verklaringen die U hieromtrent hebt afgelegd. Personeelsleden moeten immers alles vermijden wat het vertrouwen van het publiek kan schaden of afbreuk kan doen aan de eer of de waardigheid van hun functie in het onderwijs.”

Met een aangetekend schrijven van 15 juli 2011 wordt de tuchtbeslissing van het ontslag van 14 juli 2011 aan verzoekende partij meegedeeld.

Met een schrijven van 30 juli 2011 tekent verzoekende partij beroep aan tegen deze beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld.

3. Over het verloop van de procedure

Er wordt geen aanvullende memorie en geen verweerschrift ingediend.

Met een schrijven van 12 augustus 2011 wordt het tuchtdossier overgemaakt.

Met een e-mail van 27 september 2011 wordt een pleitnota ingediend die de verwerende partij ter zitting ook aan de secretaris overhandigt.

De Kamer hoort de partijen op de zitting van 28 september 2011.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Bij de aanvang van de zitting wijst de voorzitter op de vervaltermijnen voor het indienen van de memorie en het verweerschrift. De behandeling is verder mondeling. De kamer neemt geen kennis van argumenten die nog in een pleitnota zouden voorkomen, maar niet mondeling werden ontwikkeld. De kamer waakt er over dat een laattijdig neergelegde pleitnota geen alternatief kan worden voor het aan een termijn gebonden verweerschrift.

4.2. Verzoekende partij roept de nietigheid van de procedure in op grond van schending van het beginsel *justice must not only be done, but also be seen to be done*. Zij acht dit beginsel vooreerst geschonden door het feit dat in het strafdossier dat aan het tuchtdossier

werd toegevoegd, ook een afschrift voorkwam van de notulen van de zitting van de tuchtraad betreffende verzoeker in een andere procedure. Dit document was gevoegd bij het verhoor van het directielid dat nu benadeelde is in het incident dat de tenlastelegging van de voorliggende procedure uitmaakt. Het betwiste stuk werd tijdens het tuchtverhoor op vraag van de verzoekende partij uit het dossier verwijderd. Niettemin oordeelt de verzoekende partij dat er een schijn van partijdigheid blijft bestaan doordat de tuchtraad kennis heeft genomen van het stuk vooraleer te beslissen om het te verwijderen uit het dossier. De kamer wijst er op dat het niet uitgesloten is dat in een opeenvolging van tuchtprocedures tegen eenzelfde personeelslid, telkens ook eenzelfde tuchtraad optreedt en ziet dan ook geen grond om hier van een schijn van partijdigheid te spreken. Het bezwaar dat het directielid toen niet over het bedoelde verslag zou hebben mogen beschikken en zou wijzen op een te nauwe band tussen directie en inrichtende macht, kan enkel aanleiding geven tot een zorgvuldig onderzoek van de verklaringen en bewijzen in het huidige dossier, niet tot een nietigverklaring van de procedure op grond van een vermoeden van partijdigheid.

4.3. Verzoekende partij uit hetzelfde bezwaar van schijn van partijdigheid ook nog op grond van een negatieve verklaring over verzoeker in het strafdossier afgelegd door de toenmalige voorzitter van de tuchtraad, verklaring die niet uit het dossier werd verwijderd. De kamer wijst er op dat de beslissing om de tuchtprocedure te activeren genomen werd door de raad van bestuur op 18 januari 2011. Tegelijkertijd werd de tuchtcommissie opnieuw samengesteld. De vroegere voorzitter maakt er geen deel van uit. De kamer ziet niet hoe in deze omstandigheden van een schijn van partijdigheid in hoofde van de huidige tuchtraad zou kunnen worden gesproken.

4.4. Verzoeker ontkent niet het feit dat hij tegen de directrice is aangelopen. Hij verklaart dat hij gestruikeld is. Uit het politieonderzoek noch uit het strafonderzoek blijkt dat er sprake zou zijn geweest van opzet. De tuchtraad neemt aan dat uit de getuigenverklaringen die hij hoorde geen nieuw bezwaar is gerezen waaruit onomstotelijk kan blijken dat verzoeker opzettelijk verwondingen zou hebben aangebracht aan het directielid ...en besluit dat het feit van het aanlopen tegen het directielid “niet op andere wijze [kan] beoordeeld worden dan de Raadkamer gedaan heeft”. De kamer van beroep leidt daaruit af dat ook de tuchtraad aanneemt dat opzet niet bewezen is. De kamer is van oordeel dat het niet intentioneel aanlopen tegen de directrice op zich niet als een tuchtfeit kan worden aangenomen.

4.5. Uit de getuigenverklaringen komt naar voor dat sommige participanten het gebeuren hebben beleefd als een incident waarbij de verzoeker zich niet correct zou hebben gedragen tegenover het directielid. Dat blijkt in het bijzonder uit de tussenkomst van de echtgenoot van het directielid, die verzoeker heeft opgeroepen tot wat meer respect. Maar ook de tuchtraad heeft uit deze getuigenverklaringen niet afgeleid dat voor bewezen kan worden gehouden dat verzoeker bedoeld de botsing zou hebben veroorzaakt.

Het tuchtbesluit wijst op de ernstige gevolgen van arbeidsongeschiktheid van het directielid en op de negatieve weerslag die het incident op het schoolgebeuren heeft gehad. De kamer moet vaststellen dat deze gevolgen van het aanlopen tegen het directie

lid, ook al zouden ze onbetwistbaar bewezen zijn, nog geen tuchtfeit kunnen maken van het aanlopen zelf.

4.6. De tenlastelegging heeft ook betrekking op de (tegenstrijdige) verklaringen die de verzoeker over het aanlopen tegen het directielid heeft afgelegd. De tuchtbeslissing gaat echter niet nader in op dit aspect van de tekortkoming.

Onder randnummer 3.2 wordt enkel vastgesteld “dat de verklaringen van ... over het incident tegenstrijdig zijn”. Waarin die tegenstrijdigheid bestaat wordt niet in de tuchtbeslissing vermeld. De tegenstrijdigheid tussen de verklaring van de echtgenoot van het directielid die stelt dat hij de verzoeker achternagelopen is en die van verzoeker die dit ontkent, maakt geen tegenstrijdigheid uit in de verklaringen van verzoeker zelf. De verzoeker ontkent overigens niet dat er een confrontatie tussen hem en de echtgenoot van het directielid is geweest.

Wie het dossier zorgvuldig doorneemt kan vaststellen dat verzoeker aanvankelijk nadrukkelijk voorhield dat hij tegen de programmabrochure van het slachtoffer aanliep en pas later erkende dat hij tegen haar schouder was aangelopen. Deze tegenstrijdigheid kan vragen oproepen aangaande de complexiteit van de emoties die in het incident tot uiting zijn gekomen. Deze tegenstrijdigheid wordt echter niet in de motivering van het tuchtbesluit vermeld, kan op zich moeilijk als een tuchtfeit worden aangezien en wordt in de tuchtbeslissing ook niet ingeroepen als een voldoende bewijs dat het aanlopen zelf toch bewust zou zijn gebeurd, waardoor het als een tuchtfeit zou moeten worden erkend.

4.7. In de tuchtbeslissing wordt gesteld dat verzoeker geen enkele bekommernis heeft geuit naar het slachtoffer toe. Verzoeker verklaart dat hij zich verontschuldigd heeft, “pardon gezegd” heeft. Het dossier laat niet toe dit aspect met meer zekerheid te omschrijven. De tuchtbeslissing lijkt wel op dit bezwaar door te gaan waar verzoeker verweten wordt dat hij “geen enkele poging [heeft] gedaan om tot een verzoening te komen en tot een herstel van het vertrouwen ten aanzien van het directielid.” Met de verzoekende partij stelt de kamer vast dat dit gegeven niet voorkomt in de tenlastelegging zoals die verwoord werd in de oproepingsbrief voor het tuchtverhoor. De verwijzing naar de bewoordingen van het artikel 11 van het decreet rechtspositie kan onmogelijk als een verbreding van de tenlastelegging in die zin worden begrepen of aanvaard. De afwezigheid van inspanningen om tot een verzoening te komen kan dus ook niet worden ingeroepen om de tuchtstraf te motiveren.

De kamer van beroep stelt verder vast dat de strafmaat wordt gemotiveerd vanuit de onmogelijkheid tot verdere samenwerking tussen verzoeker in het directielid en begrijpt dat het verwijt geen verzoening te hebben nagestreefd in deze context van grondig verstoorde verhoudingen moet worden begrepen. Het tuchtdossier bevat ook een aantal verklaringen van verzoeker aan het adres van het directielid in kwestie die minstens als ‘bedenklijk’ kunnen worden gekwalificeerd. Voorliggende tuchtprocedure heeft echter geen betrekking op het aandeel van verzoeker in het verzieken en vastlopen van de relatie. Nergens wordt in de tenlastelegging en de motivering van de tuchtbeslissing gesteld dat de verzoeker tuchtrechtelijk vervolgd en gestraft wordt voor een algemene houding waarvan het incident in de opera het laatste onderdeel zou zijn geweest. Als dat in de beleving van de betrokkenen aan de zijde van de inrichtende macht en de directie al zo mag geweest zijn, dan nog moet de kamer vaststellen dat een uit vele afzonderlijke

incidenten bestaande laakbare houding niet formeel in het voorwerp van de tuchtprocedure is opgenomen. Deze procedure heeft enkel betrekking op een geïsoleerd beschreven feit, waarvan hoger is vastgesteld dat niet bewezen is dat het als een tuchtfout aan verzoeker kan worden aangerekend.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 13 januari 2010;

Na beraadslaging,

Met unanimiteit,

Artikel 1

De tuchtmaatregel van het ontslag wordt vernietigd.

Brussel, 28 september 2011.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouw C. HUMBLET, de heren A. JANSSENS, C. SMITS en P. WILLE, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouwen H. LAVRYSEN en P. VAN EECKHOUT; de heren M. BORREMANS, P. GREGORIUS en P. VERCRUYSSSE, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

De heer F. STEVENS, plaatsvervangend secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt mevrouw P. Van Eeckhout niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één voor elke partij en een voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Frederik STEVENS

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN